

12 maja 2006 godz. 18.00 - Salon POLITYKI – spotkanie z Krzysztofem Majchrzakiem prowadzi red. Mirosław Pęczak, wstęp wolny

Salon POLITYKI to cykliczne spotkania organizowane przez Redakcję POLITYKI oraz BOK w klubie FAMA. Gośćmi Salonów są nietuzinkowi artyści i osobowości życia społecznego. Dotychczas białostoczanom przedstawiono m.in.: Danutę Stenkę, Marka Kondrada, Jerzego Pilcha, Tadeusza Słobodzianka, Stasya Eidrigevičiusa, Marka Ostrowskiego, Krzysztofa Morozowicza, Andrzeja Jonasa, Andrzeja Turskiego. Podczas tegorocznej edycji festiwalu DSW gościmy znakomitego aktora i muzyka Krzysztofa Majchrzaka.

12 maja 2006 godz. 20.00 – koncert kwartetu jazzowego A2, bilety w kasie Forum

A2 to jedno z najciekawszych wydarzeń jazzowych ostatnich lat. Jest to pierwszy i niepowtarzalny koncert w Białymstoku, w skład zespołu wchodzi wielkie osobowości. Gwarantowana uczta duchowa:

Krzysztof Majchrzak (fortepian, kalimba) – znany aktor („Konopielka”, „Aria dla Atlety”, „Historia kina w Popielawach”, „Pornografia”); ukończył Akademię Teatralną w Warszawie; studiował też na Akademii Muzycznej w Łodzi.

Janusz Brych (saksofon, flety, klarnet) – absolwent Akademii Muzycznej w Katowicach; wielokrotnie nagradzany na festiwalach jazzowych; był członkiem kwintetu Piotra Wojtasika, Young Power, Alex Bandu; obecnie muzyk sesyjny, wykładowca Akademii Wrocławskiej na wydziale jazzu.

Krzysztof Samela (kontrabas, gitara basowa) – muzyk i arteterapeuta, współpracuje m.in. z Piotrem Szulcem, Katarzyną Skrzynecką, Robertem Janowskim; był członkiem orkiestry Władimira Cosmy; ponadto jest autorem cyklu artykułów o arteterapii.

Maciej Muraszko (perkusja, instrumenty perkusyjne) założyciel Kwartetu, muzyk i kompozytor, absolwent Akademii Muzycznej w Poznaniu; od wielu lat współpracuje ze sceną rozrywkową i jazzową (m.in. Krzesimirem Dębskim, Kevinem Davisem, Nippim Noyą); twórca muzyki filmowej i teatralnej (m.in. Tryptyk „Wierchy” na 70-ciu perkusistów, organy i chór).

19.V.2006 godz. 21.00 Słuchowisko „Pasja Zabłudowska” („GLUP”)

miejsce prezentacji: Amfiteatr miejski - na dachu budynku, przyszło: Europejskie Centrum Sztuki

Słuchowisko radiowe „*Pasja Zabłudowska*” *GLUP* napisał i wyreżyserował Piotr Tomaszuk.

Spektakl oparty jest na autentycznych wydarzeniach z maja 1965 roku, kiedy to w Zabłudowie k/Białegostoku miał miejsce tzw. cud. Głównym bohaterem jest młody chłopak, niespełna rozumu szaleniec – półświety, któremu objawia się Matka Boska. Jego osobisty dramat staje się punktem wyjścia do refleksji nad problemami wiary, szaleństwa, alienacji i samotności człowieka w społeczeństwie, która doprowadza do samookaleczenia ...

Spektakl „Glup” Teatru Wierszalin prezentowany był podczas XI Dni Sztuki Współczesnej, zdobył wiele prestiżowych nagród w Polsce i za granicą. Dziś powraca w słuchowisku, które jest produkcją Polskiego Radia Białystok. Usłyszmy głosy znanych nam aktorów, m.in.: Olgi Gordiejew, Aleksandra Skowrońskiego, Marka Tyszkiewicza, Artura Dwulita, Joanny Kasperek, Grzegorza Artmana.

Prosimy wziąć okulary przeciwsłoneczne

25 maja – Akademia Teatralna im. A. Zelwerowicza w Białymstoku, Sienkiewicza 14

Podczas spotkania autorskiego prof. Zdzisław Dąbrowski wraz ze studentami III roku Wydziału Łąkarskiego Akademii Teatralnej w Białymstoku zaprezentuje kulisy powstawania słuchowiska radiowego, wykorzystując przy tym dramat „Adwokat i róża” J. Szaniawskiego.

Dramat „*Adwokat i róża*”, przez wielu uważany za jedno z najwybitniejszych polskich dzieł tego gatunku. Utwory Jerzego Szaniawskiego ukazują wieloznaczność motywów ludzkiego postępowania, względność ocen dobra i zła, a także konfrontację rzeczywistości z fantazją i mitem, tkwi w ich zawsze niedopowiedziana tajemnica. Bohaterowie Szaniawskiego pragną uwolnić się od codzienności, poświęcając życie pięknej idei, uciekają do swego nierealnego świata

Główny bohater, emerytowany mecenas Wilder, hoduje różę – kwiat czempion nazywa imieniem swojej żony - w ten sposób ratuje mił swoją miłości. W jego ogrodzie ktoś kradnie różę. Podczas zasadzki złapany zostaje „rabuś” – sprawy się komplikują – to „ktoś bliski” żony mecenasu.

Osobisty dramat głównego bohatera i tajemnice innych domowników tworzą pełną niedomówień opowieść o ludzkich namietnościach i dylematach moralnych.

Dzieło w adaptacji i reżyserii Zdzisława Dąbrowskiego zrealizowane zostało w doskonałej obsadzie aktorskiej, usłyszmy m.in. głosy: Aleksandry Ślaskiej, Gustawa Holoubka i Henryka Borowskiego.

Zdzisław Dąbrowski – reżyser radiowy i teatralny, z Teatrem Polskiego Radia związany od ponad 40 lat. Zrealizował wiele słuchowisk według opowiadań i powieści zaliczanych do kanonu literatury dziecięcej m.in.: „Kubusia Puchatka” oraz spektakli radiowych dla dorosłych m.in. „Iwona, księżniczka Burgunda” według sztuki Witolda Gombrowicza, „Biedni Ludzie” na podstawie Fiodora Dostojewskiego czy „Przed sklepem jubilera” według sztuki Karola Wojtyły. Od wielu lat zajmuje się pracą pedagogiczną. Obecnie uczy na Wydziale Aktorskim oraz Wydziale Wiedzy o Teatrze w Akademii Teatralnej w Warszawie oraz na Wydziale Łąkarskim w Białymstoku. Był zaangażowany w działalność amatorskiego ruchu artystycznego, zasiadał jako juror niemal we wszystkich konkursach recytatorskich.

Do dziś współpracuje z Radiem Białystok przy realizacji słuchowiska „Na Młynowej”.

TEATR TELEWIZJI

22.V.2006 poniedziałek godz. 19.00

„**PODRÓŻ DO WNETRZA POKOJU**” spektakl Teatru Telewizji

Michał Walczak, reż. Paweł Miśkiewicz, występują m.in.: Zbigniew Kaleta (Skóra), Jerzy Trela (Judas), Jan Peszek (Kurtyna), Janusz Michałowski (Horacy Zewnętrzny), Mieczysław Grąbka (Ojcomatka).

Sztuka Michała Walczaka była ważnym wydarzeniem w polskiej dramaturgii ostatnich lat. Napisana przez 23-letniego autora, studenta Wydziału Reżyserii warszawskiej szkoły teatralnej, została wystawiona m.in.: w Teatrze Powszechnym w Radomiu, w Garażu Powszechnym Teatru Powszechnego w Warszawie, również w Teatrze TV.

„Podróż do wnętrza pokoju” to zagadkowe studium alienacji, stopniowego pograżania się w zamkniętej rzeczywistości wynajętego pokoju, wykreowanej przez bohatera i jego dziwacznych „pomocników”. Główny Bohater Skóra ma 32 lata. Nieporadnie próbuje być kimś ważnym, chce zaznaczyć swoją

obecność w świecie zgodnie z obowiązującymi powszechnie wzorcami. Cementuje związek z kobietą poprzez wynajęcie samodzielnego mieszkania. Coś jednak burzy emocje. Dziewczyna odchodzi z jego najlepszym przyjacielem. Lokator kurczy się w sobie, pogrąża w inercji, otaczają go postaci o nieprzypadkowych imionach: Horacy Zewnętrzny, Kurtyna, Judasz, Ojcomatka. Skóra przestaje rozróżniać, kiedy jest w domu, a kiedy na ulicy. Dramat ma nieoczekiwany bieg wydarzeń, dochodzi do tragedii. Kto naprawdę zginie? Czy to był teatr czy to samo życie?

23.V.2006 wtorek godz. 19.00

„SKAZA” spektakl Teatru Telewizji

Marzena Broda, reż. Marcin Wrona, występują m.in.: Joanna Pierzak (Samantha Coleman), Jan Dravnel (Matt Coleman), Aleksandra Konieczna (Sara Coleman).

„Skaza” to dramaturgiczny debiut pisarki i poetki Marzeny Brody, autorki recenzji teatralnych i esejów. Sztuka przetłumaczona została na kilka języków i wielokrotnie wystawiona, po raz pierwszy na Małej Scenie Teatru Studyjnego w Łodzi. Teraz po ten tekst sięgnął Marcin Wrona - absolwent filmoznawstwa i reżyserii.

„Skaza” to współczesny dramat - wstrząsająca opowieść o skrzywionym dzieciństwie pewnego rodzeństwa. Dotyka stosunków rodzinnych, opowiada o dręczeniu psychicznym i fizycznym dzieci przez rodziców, o rozpaczliwym poszukiwaniu miłości. Akcja rozgrywa się w Ameryce, ale podejmowana problematyka ma uniwersalny charakter. 17-letni Matt, z obawy przed światem zewnętrznym, niemal nie wychodzi z domu, próbuje być „niewidzialny”. Dręczą go „obrazki” kłębiące się w jego głowie. Silniejsza emocjonalnie 23-letnia Samantha, stara się nadać sens ich egzystencji pozbawionej społecznych wzorców. Próbuje zacząć nowe życie. Drastyczne odwrócenie ról w naturalnej hierarchii rodziny, poczucie napiętnowania jest jednak silniejsze. Do łańcucha nieszczęść, jakich doświadczyli bohaterowie, dołączy kolejne, tragiczne ogniwo.

Spektakl przeznaczony jest tylko dla widzów dorosłych.

24 maja 2006 – Marc Thomas z zespołem

Marc Thomas - czarnoskóry wokalista i saksofonista jazzowy z Francji. Niewątpliwie jest osobowością artystyczną i sceniczną. Można go było zobaczyć grającego i śpiewającego z Sonny Rollinsem, Lee Konitzem, Billy Hartem, Marvą Wright, Houston Person, Michelem Graillierem, Luigim Trussardi, Charlesem Belonzi, Georgesem Arvanitasem, Emmanuelleem Bexem, Danielem Huckiem, Jean Loup Longnonem. Zespół prezentuje wysoki poziom wykonawczy, który zaspokoi najbardziej wytrawnego odbiorcę. Towarzyszą mu doskonali muzycy, czołowi polscy jazzmani:

Robert Majewski na trąbce

Paweł Perliński na fortepianie

Andrzej Łukasik na kontrabasie

Kazimierz Jonkisz na perkusji

Trasę po Polsce muzycy zaczynają właśnie od występu w białostockiej Famie.

26 maja „UWAGA - ZŁE PSY” Remigiusz Grzela reż. Michał Siegoczyński

Zapomnijcie o „Złotopolskich”! W monodramie Małgorzaty Roźniatowskiej nie poznacie Kleczkowskiej z popularnego serialu.

Spektakl „Uwaga – złe psy” Teatru Wytwórnia oparty jest na prawdziwej historii. Psychicznie chora malarka Anita Szaniawska – żona wybitnego dramaturga Jerzego Szaniawskiego - bezskutecznie próbuje poradzić sobie z przytłaczającą miłością do męża. Obląkana kobieta doustnie podaje ukochanemu gips, jej zdaniem ma wzmocnić mu kości. Małgorzata Roźniatowska przedstawia bohaterkę jako silną osobowość, chociaż wyciszoną już i pasywną. W przebiegu świadomości tej szalonej płynie opowieść - znacząca rezygnacją spowiedź życia. Po śmierci Jerzego Szaniawskiego, którego nie udało jej się uratować - życie straciło dla niej sens.

Całość zachowuje strukturę słuchowiska. Ma dodatkowo tę zaletę, że możemy śledzić grę twarzy wykonawczynie. Znakomitej aktorki.

Przypomnijmy, że podczas tegorocznego festiwalu DSW proponujemy również Słuchowisko „Adwokat i róża” Jerzego Szaniawskiego.

Spektakl „Uwaga – złe psy” zrealizowano w Teatrze Wytwórnia, którą założyli młodzi dramaturdzy. Wytwórnię porównuje się z Łaźnią Nową, nowohuckim ośrodkiem artystycznym, głośnym dzięki odważnym działaniom na rzecz wciągania miejscowej ludności w życie kulturalne. Podobne inicjatywy to: Studio Dramatu przy Teatrze Narodowym, Laboratorium Dramatu Tadeusza Słobodzianka w kinie Przodownik w Warszawie. Nie zdarzyło się jednak jeszcze, że młodzi twórcy zbudowali od zera profesjonalną scenę o szerokim programie – tak jak zrobili to Małgorzata Owsiany, Janusz Owsiany, Monika Powalisz, Radek Dobrowolski i Jacek Papis w starej wytwórni wódek na warszawskiej Pradze.

26 maja Fama - „Miasto Mania Na Żywo” - koncert

„Rzecz dzieje w wielkim mieście.

Na dachu wieżowca.

Jak najbardziej wspólnie”.

teksty: Maria Peszek, Piotr Lachmann oraz Olga Tokarczuk

muzyka: Wojciech Waglewski, Emade, Fisz

„**miasto mania**” jest rodzajem dzisiejszej Alicji w Krainie Czarów. Krainą Czarów jest miasto, miejsce dużo bardziej niebezpieczne, którego zagadki bywają też okrutne... Wykraczając poza utarte schematy zarówno w warstwie znaczeń, jak i formy, „**miasto mania**” to pochwała wyobraźni w jej najczystszej postaci - abstrakcji. Przesłanie to znakomicie wyraża zdanie Olgi Tokarczuk: „*Korzystajmy z dachów, bowiem nie ma naprawdę powodów, dla których mielibyśmy chodzić tylko po ziemi...*”

Niemal wszystkie mieszczuchy od kilku miesięcy są pod wpływem ... albumu „miasto mania”, w którym Maria Peszek - laureatka tegorocznych prestiżowych nagród *Gazety Wyborczej* i *Tygodnika Przekrój* - opisała życie 30-latk w wielkim mieście.

Autorski, niszowy projekt „miasto mania” sprzedaje się na płytach w masowych nakładach, krytycy prześcigają się w pochwałach, bo zdolna aktorka okazała się charyzmatyczną wokalistką.

Aktorka sprawia, że publiczność otrzymuje znacznie więcej niż zestaw piosenek wyśpiewanych do mikrofonu. Maria Peszek prostymi środkami przeradza koncert w efektowny spektakl bawiąc się przy tym wprost doskonale. Jej zespół umiejętnie rozbudowuje utwory za sprawą instrumentalnych zabaw, a ich improwizatorskie uniesienia współtworzą dramaturgię utworów, np. w piosence „Pieprzę cię miasto” wokalistka gwizdząc „rozmawia” z perkusją.

W trasie koncertowej „**Miasto Mania Na Żywo**” gra zespół złożony ze znakomitych muzyków: Michał „Fox” Król – instr. klawiszowe, Marcin Ulanowski – perkusja, Wojtek Traczyk – kontrabas, Mariusz Wróblewski – gitary. Wspólnie z Marią Peszek zaprezentują nieco inne, pełne improwizacji, koncertowe wersje piosenek z albumu „miasto mania”.

Aktorka i muzycy momentami wprost szaleją na scenie. Taki koncert to gratka! Po raz pierwszy w Białymstoku!

(...)Dawno nie było w Polsce tak idealnego tekstowo-muzycznego połączenia i tak świetnie interpretowanych piosenek. *Przekrój*

Wydarzenie muzyczne roku! We wszystkich kategoriach na raz! *Piotr Metz, Radiowa Trójka*

27 maja Teatr Krepko (CZ) „SHUNT” (Przemieszczenie)

Teatr Krepko z Czech przyjeżdża do Polski po raz pierwszy! To niepowtarzalne doświadczenie teatru, który tworzą artyści z kilku krajów: Czech, Finlandii, Australii, Niemiec oraz Polski. Grupa od 2001 zrealizowała kilka spektakli i improwizacji, brała udział w festiwalach w Czechach, Niemczech, Węgrzech, Holandii, Belgii, Luxemburgu, Chorwacji, Słowenii, Irlandii, USA, Chile i Pakistanie.

„SHUNT” oznacza Przemieszczenie, dosłownie przejście z jednej strony na drugą. Spektakl przedstawia relacje między człowiekiem a przedmiotem, który jest obiektem obsesji i pożądania. Tym przedmiotem jest telewizor – „ołtarzyk” w naszych domach i rzecz numer jeden w naszych potrzebach. Przedstawienie „SHUNT” ukazuje sytuację, w której obecność telewizora w przestrzeni domowego terytorium wpływa na relacje między ludźmi i wzbudza intensywne emocje. Twórcy zdradzają, że inspiracją pomysłu na powstanie tego spektaklu były cienie i refleksy migocących na niebiesko setek ekranów telewizyjnych, widzianych co wieczór, w każdym niemal praskim oknie. Spektakl przygotowany został w 2002 roku, powstał w byłej fabryce mięsa – położonej w jednej z dzielnic Pragi.

„SHUNT” koncentruje się na życiu dwóch nieudaczników, przedstawia nieoczekiwany łańcuch wydarzeń i prowadzi do dziwnego, a zarazem zabawnego przemieszczenia.

27 maja 2006 roku - widowisko multimedialne

"EROSION - ARCHITEKTURA. OBRAZY" - widowisko multimedialne - projekt specjalny na zamówienie DSW. Spektakl inspirowany jest miejscem realizacji, w Białymstoku jest to hala Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej przy ul. Grunwaldzkiej 14.

Teatr ustausta/2xu
Reżyseria, scenografia: Marcin Liber
Video: Oczy Niebieskie
Muzyka: Zbigniew Łowżył + Krzysztof Nowikow
Kostiumy: Ewa Łowżył
Grafiki: Piotr Zdanowicz
Słowa: Mateusz Marczewski

Występują i współtworzą:
Iwona Pasińska, Andrzej Adamczak (Polski Teatr Tańca)

Magda Lenardzińska: sopran
Agnieszka Kowalczyk: wiołonczela
Gorgi oraz białostoccy artyści (m.in. Joanna Chitruszko oraz Radek Cieplucha)
Głos z offu: Janusz Stolarski

"EROSION-ARCHITEKTURA. OBRAZY" - widowisko multimedialne - projekt specjalny na zamówienie DSW. Spektakl inspirowany jest miejscem realizacji, w Białymstoku jest to hala Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej przy ul. Grunwaldzkiej 14.

Tematem przedstawienia są narodziny, życie, śmierć, rozpad człowieka i idei. Projekt "Erosion" jest częścią tryptyku Teatru ustausta/2xu konsekwentnie odchodzącego od tradycyjnych środków wyrazu jakimi posługuje się teatr tj. od tekstu, dramatu, aktora - na rzecz zapisu cyfrowego i jego projekcji. Widowisko trwa około 45 minut.
Więcej: www.2xu.pl

Prosimy przyjść w białych ubraniach – jesteście Państwo EKRANAMI

„IKAR” Teatr Akt - spektakl plenerowy

Ikar to niepoprawny marzyciel. Wzbił się w powietrze dzięki skrzydłom o konstrukcji ołowianej i mimo przestrogi zbyt zuchwale zbliżył się do słońca. Słońce roztopiło wosk spajający pióra. Historia skończyła się tragicznie. Człowiek zapragnął bezkarnie unosić się w chmurach. Zapomniał, że zbyt wiele spraw przyciąga go Ziemi. O tym traktuje spektakl, którego premiera miała miejsce w maju 2005 r.

Jest to widowisko eferyczne, mieniące się barwami, zawiera elementy fantastyczne i całkiem realne. Przedstawienie łączy pantomimę, taniec i inne środki wyrazu: marionetki, szczudła i efekty pirotechniczne. Akcji teatralnej towarzyszą projekcje video, muzyka beatbox na żywo i specjalne obrazy wizualne.

„Istota rzeczy jest w tym, aby nasze serca, które toczy ciężka krew, napęliły się powietrzem i tego właśnie Ikar nie chciał przyjąć”

Zbigniew Herbert „Ikar i Dedal” – Struna Światła, 1956 r.
www.teatrakt.pl

Prosimy wziąć skrzydła

28 maja - TRANS-ATLANTYK - WITOLD GOMBROWICZ Teatr "Provisorium" i Kompania "Teatr" w Lublinie
reżyseria: Witold Mazurkiewicz, Janusz Opryński

„Trans - Atlantyk” to już kolejna adaptacja Gombrowicza w wykonaniu Teatru Provisorium i Kompanii Teatr. Podczas XIV DSW w Białymstoku prezentowaliśmy ich słynną „Ferdynandę”, która zrobiła oszałamiającą karierę na całym świecie. Spektakl ów pokazał, że Janusz Opryński i Witold Mazurkiewicz są teatralnymi ekspertami od Gombrowicza. Tym razem dokonali scenicznego przeniesienia najboleśniejszego utworu – rozliczenia Mistrza Witolda z Polską.

O tym spektaklu również będzie głośno! ... Dziewięćdziesiąt minut przezabawnego zdzierania masek z polskiej duszy: politycznych, patriotycznych, religijnych, patriarchalnych. A wszystko toczy się w wariackim tempie, niczym na karuzeli narodowych losów lub w kieracie nawyków i narzuconych form. Widzowie raz po raz wybuchają śmiechem. Diabelsko komiczne typy Polaków, z ich butą, przywarami, symbolami, całą rekwizytornią dziejów... A jednak w finale śmiech staje nam kością w gardle. Nieoczekiwanie ten lubelski Trans - Atlantyk staje się „mądrze okrutny” i budzi refleksję, że czegoś już nie ma, że trawi nas dotkliwy brak. Bo jest to również opowieść o skarleniu człowieka i Polaka, o resztkach norm i tradycji wyprzedanych gdzieś, kiedyś, niezauważalnie...

Spektakl jest wysoce estetyczny - kusi swym pięknem teatralnym. Świetna scenografia w pomysłowy sposób przedstawia podróżowanie będące obłądną karuzelą polskich losów: migracji, emigracji...

Wszyscy zapewne dostrzegą, że jest to wielce złośliwa i bolesna wizja Polski i Polaków dnia dzisiejszego.

„Ptaki” Teatr Voluptarius (Szczecin) - spektakl plenerowy

scenariusz: Paweł Niczewski
reżyserowali: Paweł Niczewski i Arkadiusz Buszko
autorzy scenografii: Krystyna Łukomska i Adam Garnek
muzyka: Zbigniew Szmatłoch
aktorzy: Teatru Współczesnego, Teatru KrataEon, Teatru Kana i Pantomimy Szczecińskiej
Janusz Turkowski - Dobromir
Arkadiusz Buszko - Dudek
Dobiesław Nowicki - kapłan
Anna Lewandowska - urzędnik
Grażyna Czarnecka - prostytutka
Agnieszka Śmiechowska - sikorka
Artur Zwierzchowski - dzieciół
Dariusz Rotman - zimorodek

Scenariusz oparty jest na motywach komedii Arystofanesa pt. „Ptaki”, przedstawia Utopię - szczęśliwe miasto. Symbolem tej osady jest konstrukcja unoszącej się nad ziemią wieży. Takie budowle zawsze były wyrazem pychy człowieka, chętnego do opanowania techniki i zręczności architektonicznej. Były także próbą zmierzenia się z potęgą Boga.

Głównym bohaterem widowiska jest Dobromir - postać szalonego konstruktora, łączącego cechy zwariowanego sowizdrzała i awanturniczego buntownika. Posiada on pomocników – Ptaki, będące uosobieniem ludzkich marzeń o wolności i potęgę.

Inne występujące postaci są zawsze formalne, sztywne, złowrogie, wiecznie ścigające i prześladowające wolną myśl ludzką. One nieustannie postępują za Dobromirem, grożąc boskimi i ludzkimi restrykcjami.

Całość przedstawienia scala interesująca muzyka.

Spektakl powstał jako produkcja festiwalowa XXXVII OFTMF KONTRAPUNKT.

Prosimy wziąć skrzydła

WYSTAWY

od 11 maja w Famie

WYSTAWA W FAMIE - FOTOGRAFIA OTWÓRKOWA PHOTO::DRONE

Podczas ubiegłorocznego festiwalu DSW zrealizowano projekt Photo::Drone #8 Białystok. Pamiętacie grupkę ludzi fotografujących „dziwnym” aparatem w centrum miasta – w okolicach ulicy Suraskiej, Częstochowskiej Rynku Siennego?

Częściowo była to akcja uliczna, ponadto w Famie eksponowano wystawę fotografii Bogdana Kiwaka z poprzednich edycji Photo::Drone, a na finał odbył się koncert - performance Karpety Magiczne w wykonaniu Anna Nacher (gitary przetwarzane, głos, media manipulation) i Marek Styczyński (obiekty, nagrania, media&sound fusion).

Celem akcji ulicznej było utrwalanie miejskich pejzaży oraz portretów przypadkowych przechodniów i świadomych uczestników za pomocą aparatów camera obscura zbudowanych przez Bogdana Kiwaka.

W ten sposób w zamierzeniu autorów ucieleśniono hasło „teraz przedmioty mnie postrzegają” (Dziennik Paula Klee /"Maszyna widzenia" Paula Virilio). Fotografia otworkowa stała się narzędziem mapowania obiektów organicznych w przestrzeni miejskiej.

I tak utrwalono Białystok podczas festiwalu XX Dni Sztuki Współczesnej.

Zgodzicie się, że jest to oryginalna dokumentacja jubileuszu?

Fotografie powstałe w białostockiej przestrzeni miejskiej w maju 2005 r. będą prezentowane w klubie Fama od 11 maja 2006 r. **Obróbki i wyboru dokonał Bogdan Kiwak.**

Bogdan Kiwak

Urodzony i zamieszkały w Nowym Sączu. Absolwent Wyższego Studium Fotografii afa we Wrocławiu

Dyplom w 2001r w pracowni multimedialnej prowadzonej przez Natalie Lach Lachowicz. Uczestniczył w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce w Niemczech i na Słowacji. Od 2004 roku współpracuje z Projektem Karpety Magiczne realizuje wspólny projekt photo::drone www.magiccarpathians.com. Współorganizator i jeden z pomysłodawców Festiwalu Fotografii WIDZI SIĘ. Prowadzi warsztaty fotograficzne z wykorzystaniem fotografii otworkowej bezkamerowej i innych archaicznych technik fotograficznych.

www.bik.art.pl

wybrane wystawy:

„CIELESNOŚĆ CIAŁA” Galeria Pankow w Berlinie, Muzeum Sztuki w Łodzi;

„OPOWIEŚCI”, „OKOLICE CIAŁA” Galeria Lokator w Krakowie;

photo::drone Galeria ZERO w Berlinie, Wrocław Industrial Festival, CSW Zamek Ujazdowski w Warszawie, Białostocki Ośrodek Kultury - w ramach 20 DSW, Sajeta Festiwa w Słowenii, Stanica Zârieție w Słowacji

„PUNKTY WIDZENIA” Świdnicki Ośrodek Kultury;

25 maja godz. 21.30 - deptak przed Desą

„Przebudzenie” – happening, Białostoczenie na DSW

W programie festiwalu DSW zawsze pojawiały się propozycje artystów z Białegostoku. Od kilku lat sformalizowaliśmy to ogłaszając konkurs otwarty „BIAŁOSTOCZANIE na DSW”. Tego roku proponujemy projekt „Przebudzenie” w wykonaniu 10 artystów:

Aneta Bartosiuk /malarstwo, technika mieszana/
Małgorzata Masłowska /kaligrafika/
Justyna Mickiewicz /fotografia/
Barbara Olszańska – Żywalewska /rzeźby/
Ireneusz Sak /radiotechnika/
Piotr Patryk Sak /muzyka/
Anna Tomaszuk /instalacje/
Tomasz Trusiewicz /multimedia/
Katarzyna Zabłocka /obiekt, technika mieszana/
Ewa Zemło /obiekt/.

Przedsięwzięcie jest jednorazowe i niepowtarzalne, trwa 2 godziny. Artyści mają na celu pobudzenie do refleksji, dyskusji i integracji ze sztuką odbiorcy – przechodnia. Intencją twórców jest **przebudzenie czyli otworzenie się** na odbiorców, z nadzieją otworzenia się odbiorców na twórców.